

PROVINCIERAAD VAN ANTWERPEN

Beknopt verslag.

Vergadering van 2 december 2016

Zitting van 7 december 2016

De vergadering wordt geopend door de voorzitter om 14.02 uur.

De heer Provinciegriffier is aanwezig.

Tekenden de aanwezigheidslijst:

Mevrouw	AVONTROODT Yolande
Mevrouw	BAETEN Els
Mevrouw	BAYRAKTAR Aysel
De heer	BELLENS Peter
De heer	BOLLEN Ivo
Mevrouw	BOONEN Nicole
Mevrouw	BRADT Sofie
De heer	BUNGENEERS Luc
Mevrouw	BWATU NKAYA Annie
De heer	CALUWÉ Ludwig
De heer	CLAESSEN Jan
Mevrouw	COLSON Mireille
De heer	CORLUY Bert
Mevrouw	COTTENIE Christ'l
De heer	CUYT Rony
De heer	DE COCK Koen
De heer	DE HAES Jan
Mevrouw	DE HERT Vera
De heer	DILLEN Koen
De heer	EL ABOUSSI Oussama
De heer	FEYAERTS Patrick
De heer	GEUDENS Frank
De heer	GEYSEN Kris
Mevrouw	GIELEN Pascale
De heer	GODDEN Jürgen
De heer	GOOSSENS Kris
Mevrouw	GÜLHAN Saadet
De heer	HELSEN Koen
Mevrouw	HENDRICKX Iefke
De heer	HENS Werner
De heer	HUIJBRECHTS Jan
Mevrouw	JACQUES Ilse
De heer	JANSSEN Patrick
De heer	JANSSENS Eric
De heer	KERREMANS Koen
De heer	LEMMENS Luk
De heer	MARCIPONT Daniël
De heer	MEEUS Michel
De heer	MERCKX Kris
Mevrouw	MICHIELSEN Inge
De heer	MINNEN Herman
Mevrouw	MOREAU Livia
Mevrouw	MUYSHONDT Tine

Mevrouw	NAERT Nicole
De heer	PALINCKX Koen
De heer	PEETERS Bruno
Mevrouw	PEETERS Marleen
De heer	RÖTTGER Rik
De heer	SCHOOFS Hans
De heer	SELS Frank
Mevrouw	STEVENS Lili
De heer	THIJS Danny
De heer	UGURLU Sener
Mevrouw	VAN CLEEMPUT Loes
De heer	VAN EETVELT Roel
Mevrouw	VAN GOOL Greet
Mevrouw	VAN HAUTEGHEM Marleen
Mevrouw	VAN HOFFELEN Karin
De heer	VAN HOVE Bart
Mevrouw	VAN HOVE Katleen
Mevrouw	VAN LANGENDONCK Gerda
Mevrouw	VAN OLMEN Mien
De heer	VANDENDRIESSCHE Diederik
Mevrouw	VERHAERT Inga
De heer	VERHAEVEN Eddy
Mevrouw	VERLINDEN Linda
De heer	VOLLEBERGH Steven
Mevrouw	WECKHUYSEN Wendy
De heer	WILLEKENS Tim
De heer	ZANDER Jan

Verontschuldigd: mevrouw de Gouverneur, Mevrouw Greet Bockx en mevrouw An Vanalme.

De raad is bijeen in openbare vergadering.

OPENBARE VERGADERING

De VOORZITTER herinnert de raadsleden aan de afspraak om de tijd van de tussenkomsten te respecteren want er zijn vandaag veel tussenkomsten. Vervolgens verleent hij het woord aan gedeputeerde Lemmens.

Uiteenzetting van de heer Luk LEMMENS over algemeen beleid, griffie, interne audit, cultuur, erediensten, ruimtelijke ordening en mobiliteit, intercommunales.

De heer LEMMENS geeft een toelichting bij zijn beleidsdomeinen. Hij stelt dat hij hier ondertussen al tweemaal een algemene inleiding heeft gegeven, dus zal hij meteen ter zake komen en starten met de toelichting van zijn bevoegdheden, te beginnen met het algemeen beleid.

De prioriteit voor het departement algemeen beleid is vanzelfsprekende de uitvoering van de beslissingen van de Vlaamse regering. Er is ondertussen een draaiboek uitgewerkt dat de provincie zal voorzien van de correcte cijfers en gegevens om de overgang van onze personeelsleden zo ordentelijk mogelijk te doen verlopen. Wie dit weekend aanwezig was op het colloquium van de VVP zal ook gezien hebben dat hij in dit verhaal zijn verantwoordelijkheid als voorzitter niet uit de weg wil gaan en de Vlaamse regering op haar verantwoordelijkheden zal wijzen. De provincie is geen passieve partner in dit verhaal, maar blijft ijveren voor respect voor onze mensen en hun werk. Naast de transitie gaan we verder met de digitalisering van onze provincie. Doel is om de overheidsopdrachten volledig te digitaliseren. Het blijft de ambitie om deze legislatuur volledig werkplekonafhankelijk werk te kunnen aanbieden aan onze medewerkers. Tot slot blijft hij de politieke besluitvorming ondersteunen en zetten we in op informatieveiligheid.

Voor wat het Departement Ruimtelijke Ordening, Erfgoed en Mobiliteit betreft stelt hij dat het departement sinds de inkanteling van de dienst erfgoed een stevige uitbreiding kent. Hij verwijst naar de realisaties van de Monumentenwacht, een succesverhaal voor private en publieke erfgoedhouders in onze provincie en een bijkomende troef gezien de samenwerking met onze erfgoedexperts. Er wordt verder ingezet op de Fortengordels in en rond Antwerpen. Niet alleen trekt onze jaarlijkse Fortengordel elk jaar opnieuw meer volk, de coördinerende rol vanuit de provincies leverde al verschillende concrete antwoorden op voor vragen waar heel wat forteigenaars mee zitten. Het is een succesformule die ook tot resultaten leidt bij onze dienst Ruimtelijke Planning en het gebiedsgericht beleid.

De VVP wil van het gebiedsgericht beleid één van de speerpunten maken voor de 'nieuwe' provincies en dan is het een zeer mooi verhaal dat onze mensen recent de Vlaamse planningsprijs in ontvangst mochten nemen. De gebiedsgerichte projecten rond de Groene Zes, de Rupelstreek, en de Kempense Meren krijgen steeds meer vorm en de eerste resultaten worden stilaan zichtbaar op het terrein. Ook in het verhaal van de Kanaalkant krijgt de coördinerende rol van onze diensten lof van de publieke en de private partners. Belangrijkste project voor de Dienst Ruimtelijke Planning blijft natuurlijk de Nota Ruimte, waarin de deputatie ook de input van de raad -zoals beloofd- wil verwerken.

Voor wat de dienst stedenbouwkundige beroepen betreft hier zal de komende maanden de invoering van de omgevingsvergunning centraal staan. Om dit verhaal tot een goed einde te brengen zal er extra personeel worden aangeworven.

Voor wat betreft mobiliteit blijft de inzet voor verkeerseducatie met 10op10, mobiliteitsadvies met het PMP en begint de fietsbarometer ook met het verwerken van gebruikersenquêtes. De fietsrapporten voor lokale besturen worden telkens positief onthaald en leverden al heel wat quick wins op en bezorgen het fietsbeleid in onze provincie een stevige duw in de rug. Wat betreft de fietsostrades overloopt hij de diverse geplande werken zoals de verbinding naar Essen of de voorbereidingen voor Herentals-Balen en Antwerpen-Lier. Al deze projecten zullen we prioritair kunnen, maar ook moeten realiseren omwille van de EFRO-middelen die we hiervoor van Europa ontvangen. Voor de trajecten Mechelen-Zemst, Lier-Herentals en Lier-Aarschot is de dienst mobiliteit bezig aan het studiewerk. Voor het traject Herentals-Turnhout willen we ten slotte werk maken van een methodiek om een schakelroute over langere afstanden uit te werken. Herentals-Turnhout zou een demoroute kunnen worden om met beperkte ingrepen een veilige en vlotte verbinding doorheen minder druk bevolkt gebied uit te werken. Dit sluit aan op het verhaal van de 'groene routes' die we in het kader van de mobiliteitsstudie Noorderkempen uitwerken.

Met deze aanpak kunnen we binnen onze budgetten zoveel mogelijk realiseren, zowel op het vlak van eigen aanleg als qua ondersteuning naar de gemeenten toe. Het ligt niet binnen onze financiële mogelijkheden om alle fietsostrades in deze provincie op eigen kracht te realiseren. Door als provincie onze bovenlokale, overkoepelende en ondersteunende rol op te nemen zorgen we ervoor dat er zo goed mogelijk kan samengewerkt worden met lokale besturen om zoveel mogelijk te realiseren.

Het departement Cultuur maakt deel uit van het transitieverhaal. Om de transitie zo vlot mogelijk te laten verlopen, zowel voor onze medewerkers als voor onze stakeholders worden de dienst Bibliotheken en Kunsten en de Stafdienst gefusioneerd. We mikken, aldus de heer Lemmens, op de continuïteit van onze werking voor en na de transitie.

Voor wat betreft de musea gaan we, zo vervolgt de gedeputeerde, in 2017 officieel van start met de Museumstichting, wat ook een overdracht van enkele medewerkers van de stafdienst betekent. Bij de musea zit het ModeMuseum in de laatste rechte lijn richting het masterplan. Dat zal het museum eindelijk uitbreiden met een permanente opstelling en het gebouw een broodnodige renovatie geven in aanloop naar het Modejaar 2020. Voor het Fotomuseum staan er kleinere oprisingswerken gepland en is er de ingebruikname van de Lieven Gevaertoren. Dat betekent meer investeren in de archiefwerking en een voorbereiding op bijkomende collecties. DIVA ten slotte is in volle opbouw. Van het etnografisch en volkskundemuseum blijft op dit moment enkel de gevel en het skelet over en de invulling van het toekomstig museum en belevingscentrum krijgt stilaan vorm.

De Arenberg tenslotte neemt na het succes van deze zomer de uitbating van het Openluchttheater opnieuw in eigen beheer en zal onder impuls van de nieuwe horeca-manager ook haar eigen horeca opnieuw uitbaten. Verder gebeuren er in de schouwburg nog enkele kleine onderhoudswerken, nadat de voorbije zomer de vloerbekleding en de inkomhal onder handen zijn genomen.

Tot slot wil de heer Lemmens op vraag van de commissie het nog even hebben over Dierenwelzijn. Hij herinnert de raadsleden aan wat hij het begin van deze legislatuur heeft gezegd namelijk het engagement van de provincie om ook op het vlak van dierenwelzijn een rol te willen spelen. Gezien de besparingen van de voorbije jaren is het niet mogelijk geweest om hier projectmedewerkers voor aan te nemen, maar vanuit zijn kabinet probeert men toch om de provincie zijn rol te laten spelen. Dat uit zich onder meer in de opvolging en de uitwisseling van informatie tussen lokale besturen en bevoegd Vlaams minister Ben Weyts. Hij verwijst ook naar de opdracht die de

gouverneur vorig jaar kreeg om op zoek te gaan oplossingen omtrent de problematieken van het offerfeest. Ook dit wordt vanuit zijn kabinet van dichtbij opgevolgd. Dit jaar waren er beduidend minder vragen dan de voorbije jaren. Tot slot werkt zijn kabinet samen met collega Rik Röttger rond de problematieken van het afvangen van bepaalde ganzensoorten. In overleg met experts, natuur- en dierenrechtenorganisaties wordt er aan een nieuw beleid gewerkt waarbij in de eerste plaats gemikt wordt op preventie, in casu het schudden van eieren. Er is ons ook gevraagd om een standpunt in te nemen rond de roofvogelshows, waarvoor er overleg is gepland met onze diensten. Ook collega Rik Röttger is vanuit zijn soortenbeleid bezig met Dierenwelzijn. De heer Röttger zal hier in zijn toelichting nog kort op terugkomen.

Algemeen beleid

De heer MERCKX geeft een tussenkomst over wat hij noemt, de toenemende intransparantie van de begrotingsdocumenten als gevolg van de BBC.

Hij verwijst naar eerdere tussenkomsten die hij heeft gehouden over dit onderwerp. De toestand is niet verbeterd maar verslechterd. Hij toont de documenten die in het verleden werden bezorgd en die veel handiger waren om de juiste en gerichte informatie te kunnen analyseren. Hij beklemtoont dat niet het volume op zich telt, en al zeker niet het papieren volume (de bomen weet u wel), maar ook en vooral de gebruiksvriendelijkheid die een goede aanwending van de digitalisering kan meebrengen.

Helaas wordt de papieren afslanking bij ons niet gecompenseerd door digitale documenten die gemakkelijker toegankelijk zijn, meer gegevens bevatten, overzichtelijker zijn en het controle- en zoekingswerk vergemakkelijken. Het tegendeel is waar.

Hij bekijkt vervolgens een aantal voorbeelden die aantonen dat gegevens moeilijk terug te vinden zijn. Hij vraagt zich hierbij af of het voor bepaalde hogere politici het best handig is dat de zaken door de BBC meer oncontroleerbaar geworden zijn. Dat is volgens hem dan een georganiseerde ondoorzichtigheid.

In dit bestuur geldt de regel dat je langs de griffier moet passeren voor veel gegevens die in principe openbaar moeten zijn. Hij vindt die regel niet correct en al zeker niet van deze tijd.

Spreker stelt dat de kritiek op gebrek aan transparantie, detaillering en gebruiksvriendelijkheid niet is ingegeven door schandaalpolitiek. Zijn partij wil op de eerste plaats zicht over de voorname uitgavenposten van belangrijke beleidsdomeinen en de bestanddelen daarvan. Om de beleidskeuzes te kunnen beoordelen en bij te sturen.

Dit gaat volgens hem ook over informatie over wedden en andere vergoedingen. Niet onbelangrijke posten, en zelfs de CEO's geven die tegenwoordig vrij in het kader van corporate governance. Het gaat er om te verzekeren dat het politieke bedrijf correct verloopt en controleerbaar is en zo geloofwaardigheid en vertrouwen verdient. Trouwens, als er geen schandalen zijn dan kunnen er geen aangeklaagd worden. Als alle uitgaven verdedigbaar zijn dan maak je ze juist best bekend. Dat is het meest efficiënt om onjuiste demagogische agitatie hierrond de pas af te snijden. Als de argumenten om ze te verdedigen juist zijn, zal de meerderheid van de bevolking ze aanvaarden.

Tot slot houdt hij een pleidooi om de burger toegang rechtstreeks toegang te geven tot de gegevens over openbare uitgavenposten. De ICT laat hen toe de uitgaven tot op een behoorlijk niveau te controleren en, zo nodig in het kader van openbaarheid van bestuur,

bijkomende informatie te vragen. Een bestuur dat je toelaat om op die open wijze echt te participeren, met controle en voorstellen, dat gaan de mensen dan wel kennen en appreciëren. Hij beëindigt zijn tussenkomst met twee vragen: Treedt de provincie de eisen en voorstellen voor grotere transparantie en het online ter beschikking stellen van zoveel mogelijk relevante gegevens voor raadsleden en burgers bij en gaat u die officieel overmaken aan Binnenlandse Zaken? Gaat de provincie, al dan niet in samenwerking met ander provincies en lokale besturen, er voor zorgen onze eigen documenten, en dan vooral de elektronische, grondig uit te breiden en te verbeteren in de door ons voorgestelde zin?

De heer LEMMENS stelt dat de provincie dit al bij de Vlaamse overheid heeft aangekaart. Er is momenteel een werkgroep die op basis van de ervaringen het systeem analyseert en waar nodig zal bijsturen. Dat heeft hij al meermaals gezegd aan de heer Merckx. De opgelegde regelgeving heeft als doel een beleidsinstrument te zijn voor de raadsleden zodat zij op de grote lijnen kunnen sturen. Hij stelt dat de heer Merckx teveel op de details concentreert. Bovendien kan dit volgens hem wel. Daarnaast bepleit hij juist wel de coördinerende rol van de griffier. Die zorgt er juist voor dat de vragen op de juiste diensten terecht komen.

De heer MERCKX meent dat niet iedereen de juiste motivatie heeft om de zaken te controleren. Hij betreurt dat hij steeds moet wachten op informatie en op een e-mail om verder te kunnen werken. Hij vindt dat de burgers mogen weten wat de inkomsten zijn van gedeputeerden of de hoogte van presentiegelden.

De heer DE HAES verwijst naar vorig jaar waar hij de heer MERCKX heeft bijgestaan om de gevraagde informatie terug te kunnen vinden. Hij betreurt dat het nu de indruk geeft alsof dit niet is gebeurd.

De heer PEETERS zegt dat geselecteerde informatie geven aan het publiek zonder de context men populisme noemt.

De heer MERCKX verwijst de N-VA dat ze dit zelf doen. Hij verwijst naar de afschaffing van de provincies en de wijze waarop dit in de verkiezingsstrijd op pamfletten werd aangekondigd.

Griffie

Interne audit

Cultuur

De heer HUIJBRECHTS houdt een tussenkomst over het meest bedreigd immaterieel erfgoed namelijk het dialect. Hij verwijst naar het dialectloket dat de Universiteit van Gent amper een jaar geleden met succes heeft gelanceerd. Hij houdt een pleidooi voor het behoud van het dialect aangezien het bedreigd wordt en het dialect dreigt te verdwijnen. Het dialect is een stukje authentiek en vooral uniek erfgoed. Zijn rijkdom zit

minder in zijn bruikbaarheid als omgangstaal dan in zijn beeldende kracht, zijn metaforen en zegswijzen, die getuigen van levenservaring, wijsheid, zin voor relativering, humor en menselijkheid.

Hij hoopt dat de provincie zoals in het verleden op een actieve en zelfs pro-actieve manier wil bijdragen tot inventarisering en behoud van het Antwerpse, Brabants dialect. Hij vervolgt vervolgens in het Hoogstraats om één keer per jaar in de provincieraad een vergadering in het dialect te doen. "Gewoën om aon te geve dat 't mjiëst bedreigde stukske van ons immaterieel eirefgoed niej verder zow verloren gaon".

(Applaus vanop alle banken)

De heer LEMMENS repliceert in het Antwerps dat er een probleem is omdat hij een wereldtaal spreekt. Hij vindt dit wel een goed idee maar voor het verslag moeten we het dan wel bekijken.

Mevrouw AVONTROODT houdt in haar tussenkomst Horizon 2018 een pleidooi voor het behoud van de parels die de provincie rijk is. Zij toont aan de hand van een aantal dia's waarbij twee werelden aan bod komen: de wereld van de kunst en de wereld 'an sich'. Dit in een vrij rusteloze internationale context. Is er nood aan verandering in de kunstwereld: ja en ze verwijst naar een nood aan de Vlaamse erkenning wat hier werd gerealiseerd door de provincie in het verleden door ondermeer Gouverneur Kinsbergen. De gedeputeerde heeft dit ook in zijn vingers. Kunst en kunstenaars zijn de spiegel en de ziel van de samenleving Met hen aan de tafel zitten is dan ook belangrijk. We moeten wel mordicus niet alles bewaren. De Museumstichting houdt kansen in. Het provinciaal gevoel mag verder aangewakkerd worden van diamant (Grobbendonk) tot foto (Mortsel). Zij bepleit voor nog meer samenwerking met het MUKHA. Zij beveelt ook aan om samen te werken met de buurtbewoners van de musea. Zij geeft een aantal dia's van ondermeer wat zij noemt 'de groene Lemmens'. De gedeputeerde Lemmens is volgens haar soms een duurzame optimist. Zij beveelt aan om ook in te zetten op het duurzaam kunstonderwijs. Ook beveelt zij aan de heer gedeputeerde Lemmens om nog meer openheid te tonen. Meer sharepoint en minder 'dark net' (het antwoord ligt nog niet vast dus kunnen we nog niks zeggen). Zij bedankt de gedeputeerde om de kunstcollecties van de musea te laten rondreizen zodat dit kan gedeeld worden met anderen en om toe te laten dat bij de opening van het Vredescentrum de heer Koen Van Mechelen een mooie toespraak kon houden.

De heer MERCKX heeft het in zijn tussenkomst over het populariseren door (bijna) gratis toegankelijkheid van de provinciale musea.

Hij verwijst naar de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens (VN, 1948) en vraagt hij zich af of dit in Europa en in ons land, onze provincies, mogelijk is dat iedereen vrijelijk kan deelnemen aan het culturele leven? Het antwoord is volgens hem duidelijk neen. Hij houdt dan ook ter zake een pleidooi voor het gratis maken van de provinciale musea. Hij verwijst naar Londen en toenmalige initiatieven van de minister van cultuur in de regering Blair (Chris Smith, boek Culture Capital). Er werd toen, onder de naam 'Creative Britain' een heel programma opgezet om meer mensen te betrekken bij cultuur. Een van de doelen was het aantal bezoekers van de nationale musea te verhogen door de toegang stapsgewijze gratis te maken, voor de kinderen in 1999, voor de 60-plussers in 2000 en vanaf 1 december 2001 voor iedereen. Al wie Londen bezocht weet het: sindsdien kan je inderdaad het British Museum, Tate Modern, The National Gallery en andere kunsttempels binnen zonder entreegeld te betalen.

Heeft die gratis maatregel geholpen om de omslag te maken van kunst voor 'Just the few, not the many' (voor enkelen en niet voor velen) naar kunst voor 'the many, not just the few', voor 'de velen, niet enkel voor de weinigen, voor de happy few'. Het antwoord is: ja, op een significante manier, zij het niet op een beslissende manier. Waarom geen echte ommekeer? Omdat de wezenlijke verbetering van de toegang tot cultuur op de eerste plaats een kwestie is van inkomen, door een eerlijker verdeling van de rijkdom, een kwestie van onderwijs en opvoeding en een kwestie van financiering, vooral dan door de overheid.

Hij bepleit dan ook voor een gratis of bijna gratis beleid in wat voorlopig nog onze musea zijn. Hij meent dat volgens zijn fractie dit financieel haalbaar. Voor eerst is er het algemene gegeven dat er in ons rijke land beslist meer geld te halen is voor cultuur als men het geld durft en wil gaan halen waar het zit. Zelfs binnen het huidige door hem genoemde neoliberale gekortwiekt budget, is het haalbaar. Hij verwijst ook naar cijfers van de Museumstichting die aantonen dat slechts 13 à 14% van budget komt van eigen inkomsten: de ticketverkoop is daar zelf ook maar een fractie van. En hoeveel hadden we op dit terrein kunnen verwezenlijken met de overbodige 2 miljoen EUR subsidie voor de kunstbrug van de superrijken Arne Quinze en ID&T op De Schorre of met minder te investeren in het DIVA-museum?

Verhoogt dit de personeelskosten? Dat is niet noodzakelijk zo maar laten we er vanuit gaan: wellicht wel. Wat dan? Vooreerst heeft een beschaafde staat wat over voor cultuur en de popularisering ervan en ook voor de werkgelegenheid. Vervolgens hoeft dit voorstel geen handenvol extra geld te kosten: er is immers de vermelde toename van de niet-ticketinkomsten en er kan aan het personeel en vakbonden voorgelegd worden welke capaciteit bezoekers men aankan met welk personeelsbestand.

Spreker stelt dat er in ons land steden zijn, die ook geen financiële overschotten hebben, maar die toch iets grotere inspanningen doen dan wij. Gent in het SMAK en MSK maar ook Charleroi, waar het Fotomuseum elke eerste zondag van de maand gratis toegankelijk is voor de vaste collecties en aan sterk verminderd tarief voor de tijdelijke tentoonstellingen. Waarom denken wij nog niet eens aan gelijkwaardige gedeeltelijke maatregelen zoals deze, op bepaalde dagen of uren, onder meer de kalmere uren in de voormiddag? Hij verwijst ook nog naar de Kathedraal waar de gratis inkom een succes is.

Dat onze provincie en maatschappij steeds diverser worden is een bijkomende reden. Gegevens bewijzen dat, onder meer omdat de toegangsprijzen omhoog gaan, kunst meer en meer een zaak is van de blanke elite. De participatie van andere bevolkingsgroepen, meer diversiteit, is een groot knelpunt, een prioritair agendapunt voor de minister en alle cultuurverantwoordelijken. Ook naar die groepen toe kunnen de cijfers inzake participatie gerust een duwtje gebruiken.

Tot slot stelt de heer Merckx dat hun voorstel is niet het wondermiddel is om de hele bevolking toegang te geven tot cultuur, met alle positieve gevolgen vandien voor de maatschappelijke samenhang. Maar het is wel een belangrijke hefboom.

De heer GEUDENS wijst erop dat hij destijds de overgang heeft meegemaakt van het gratis verhaal naar een inkom. Er zijn nu eenmaal een aantal voordelen aan verbonden. Er zijn niet alleen de extra-inkomsten, maar hierdoor kan je voor het personeel de lat iets hoger leggen en krijgt men ook een beter inzicht wie de bezoekers zijn. Na de invoering van de inkomprijs nam trouwens het aantal bezoekers toe. Hij is het wel met de heer Merckx eens dat de prijzen niet excessief mogen zijn, hetgeen momenteel wel het geval is in Londen, voor de tijdelijke tentoonstellingen, en op voorwaarde dat er ook

momenten zijn van gratis inkom. De beste promotie voor een museum is daarom niet het voorzien van een gratis inkom.

De heer LEMMENS beantwoordt de tussenkomsten. Aan mevrouw Avontroodt zegt hij dat het mooie tussenkomst was. Kan kunst de wereld redden? Dit was het thema van Antwerpen '93. Het bewaren van wat zijn voorgangers hebben gerealiseerd is belangrijk maar we moeten ook kijken naar nieuwe inzichten. Hij verwijst ter zake naar de Museumstichting die ook voor het personeel zeer belangrijk is. Ook het voortzetten van de artistieke vrijheid. Die is ook in de toekomst verzekerd. Het inzetten op samenwerken met de burens is een goed idee. Het was een gemiste kans dat we dit niet van in het begin bij het ontwikkelen van de Zuiderdokken hebben gedaan maar we zijn dit hier aan het inhalen. Hij verwijst naar het Fotomuseum die vorig jaar een buurtontbijt heeft georganiseerd en naar het nieuw plein dat zal ontwikkeld worden na de heraanleg van de Zuiderdokken. Ook het MoMu doet dit door bijvoorbeeld publiciteit te maken op elektriciteitskasten en bij de buurthandelaars. Ook DIVA heeft al met de buurt geparticipeerd. De musea hebben de mind set om met hun burens om te gaan. Wat de openheid betreft is hij de man niet naar om zaken te vertellen die nog niet zeker zijn.

De heer Merckx wil hij vooreerst bedanken dat hij Antwerpen met Londen wil vergelijken. U en uw voorzitter verwijten het stadsbestuur regelmatig deze stad naar de knoppen te helpen, maar zij zullen trots zijn op deze vergelijking. Persoonlijk vindt hij het ook een prachtig compliment voor het werk op het vlak van Cultuur. Als u de provinciale musea wil vergelijken met het Tate Modern, het British Museum, de National Gallery en anderen. Hij denkt ook niet dat ze daar aan de vakbonden vragen hoeveel bezoekers ze aankunnen, maar uw ambitie siert u.

Om op uw vraag te antwoorden: wij gaan onze musea niet gratis maken. Wat niet betekent dat wij geen inspanningen doen richting kansengroepen. U heeft blijkbaar een zeer interessant boek gelezen, maar vanzelfsprekend hebben wij ook ons eigen onderzoek gedaan. Onze musea werken al vele jaren samen met de dienst welzijn omtrent museumbezoek en cultuurbeleving bij kansarmen. Het is een uitdaging waar heel wat instellingen en vzw's zich het hoofd over breken. Onderzoek toont ons aan dat het financiële verhaal voor veel kansarmen niet de belangrijkste drempel is. Dat bewees onder andere de Vlaamse 1-eurocampagne voor jongeren, waaruit bleek dat jongeren niet vaker naar het museum gingen omdat het praktisch gratis was.

Andere zaken, zoals het niet kennen of de angst om 'uit de toon te vallen' blijken acutere problemen. Daarom werken we samen met de dienst welzijn aan een netwerk met diverse organisaties die rond kansarmoede werken. Eén van de initiatieven hieromtrent zijn de rondleidingen die in het diamant- en zilverpaviljoen op maat van anderstalige nieuwkomers in het kader van hun inburgeringstraject. Verder zijn er de lopende acties zoals de vrijetijdspas, nemen we deel aan het fonds vrijetijdsparticipatie en zitten we in het A-kaartsysteem van de stad. Ook hier blijft de uitdaging in de eerste plaats het bekendmaken van de initiatieven, eerder dan het verlagen van de financiële drempel. Tevens wil spreker de heer Merckx er nog op wijzen dat de provinciale musea, anders dan de Britse waar hij naar verwijst, op dit moment alleen maar tijdelijke tentoonstellingen hebben. Toegang tot deze tijdelijke tentoonstellingen zijn in uw Engelse voorbeelden overigens vele malen hoger.

Tot slot is het concept van private participatie in onder andere cultuur veel meer ingeburgerd in de Angelsaksische wereld dan bij ons. Uit de tussenkomsten over het G-sportfonds meent hij trouwens op te maken dat de heer Merckx hier tegen is. Wat de gevraagde informatie betreft kan hij gelet op de korte tijdsduur van anderhalve dag niet alle informatie bezorgen. Wel kan hij een korte samenvatting geven van de publieksonderzoeken van de voorbije jaren:

Leeftijd: 27% -22jarigen, 30% 23-34jarigen, 16% 35-49jarigen, 25% 50-67jarigen, 2% +68jarigen.

Soc situatie: 50% werkenden, 4% niet-werkenden, 37% studenten, 9% gepensioneerden.

Diploma-achtergrond: 8% basisonderwijs, 34% sec onderwijs, 28% bachelor, 24% master, 6% rest, hier merken we een evolutie richting een publiek met een minder hoge scholingsgraad.

Herkomst bezoekers: (top 5): België 56%, Nederland 24%, Duitsland 6%, Frankrijk 3%, Verenigd Koninkrijk 2%.

Indien de heer Merckx dit nog wenst kan hij meer gedetailleerde cijfers krijgen via het indienen van een schriftelijke vraag, zodat zijn diensten in meer detail kunnen antwoorden.

De heer MERCKX betreurt dat de deputatie bij hun beleid blijven en niet willen veranderen. Hij verwachtte ook meer cijfers en meer onderzoek. De dankbetuiging bij de vergelijking met Londense musea doet ook hem deugd. 8 EUR vindt hij nog teveel voor bepaalde groepen en mensen. Hij hoopt dat de ervaring van de heer Geudens steunt op concrete cijfers. Hij had meer steun verwacht van de heer Geudens in dit dossier.

De heer LEMMENS zegt dat er andere elementen spelen waarom kansarmen geen musea bezoeken, veel meer dan de inkom en de financiële drempel. Wat de vergelijking met de met de Kathedraal betreft hij meent te weten dat er nu wel niet veel meer bezoekers zijn dan voorheen.

De heer GEUDENS zegt dat het gaat over zijn ervaring van 15 jaar terug. Ook moet het gaan om de intensiteit en de duur van de bezoeken.

Mevrouw AVONTROODT vindt het een bijzondere boeiende gedachtewisseling. Een studie over de rol van de Antwerpse samenleving en kunst lijkt haar hier zeker de moeite. Het gratis maken veronderstelt wel dat er dan in een alternatieve financiering moet worden voorzien. In de Angelsaksische wereld is dit veel meer bruikbaar en veronderstelt fiscale compensaties. Op Vlaams niveau is men dit serieus aan het onderzoeken. In een dergelijk geval zal men wel een boost krijgen van bezoekers meer dan die 2 EUR korting of inkom.

De heer LEMMENS zegt aan mevrouw Avontroodt dat ook het onderwijs een belangrijke rol speelt en dat de provincie ook dit voorziet in het project achter het Stadhuis. Ook om de privésector mee te laten financieren is een goed idee en wordt via Prospekta al gedaan. De inkomrijzen zijn niet hoog maar het afschaffen ervan, daar is hij geen voorstander van. Hij zal het voorstel van haar van de studie laten bekijken.

Mevrouw VAN CLEEMPUT vindt het een boeiend debat. Zij vindt het ook de moeite om na te gaan welke zijn de doelstellingen inzake toegankelijkheid en wat moeten we hiervoor ondernemen? Dit kan misschien inderdaad via een studie maar misschien ook binnen de Raad van Bestuur.

De heer LEMMENS is volledig akkoord en zal dit verder laten bekijken.

De heer MERCKX zegt dat we hier inderdaad van mening verschillen over de financiering en de implicaties ervan. Later kan misschien nog een diepgaander debat volgen. Het aantal van 250 bezoekers vindt hij te mager. Ook de verwijzing naar de Vlaamse 1 EUR-campagne voor de jongeren kent hij onvoldoende. De beslissende factor is de inspanningen die moeten geleverd worden voor de gratis-campagne. In GB komt dit inderdaad meer en meer in het gedrang.

De heer LEMMENS zegt dat hij reeds gezegd heeft dat hij de suggesties van mevrouw Avontroodt en van mevrouw Van Cleemput verder zal laten onderzoeken almede het voorstel van de studie.

Nr. 1/1 van de agenda

APB Arenbergschouwborg. Identificatienummer 1710. Budget 2017 en meerjarenplan 2017-2019. Goedkeuring.
Verslag van de deputatie

(inlassen 13)

Nr. 1/2 van de agenda

APB Fotomuseum. Identificatienummer 1708. Budget 2017 en meerjarenplan 2017-2019. Goedkeuring.
Verslag van de deputatie

(inlassen 14)

Nr. 1/3 van de agenda

APB Modemuseum. Identificatienummer 1709. Budget 2017 en meerjarenplan 2017-2019. Goedkeuring.
Verslag van de deputatie

(inlassen 15)

Nr. 1/4 van de agenda

APB Museum voor Edelsmeedkunst, Juwelen en Diamant.
Identificatienummer 1707. Budget 2017 en meerjarenplan 2017-2019.
Goedkeuring.
Verslag van de deputatie

(inlassen 16)

Nr. 1/5 van de agenda

APB Cultuurhuis de Warande. Identificatienummer 50.15.0.30.0. Budget 2017 en meerjarenplan 2017-2019. Goedkeuring.
Verslag van de deputatie

(inlassen 17)

De agendapunten 1/1, 1/2, 1/3, 1/4 en 1/5 worden goedgekeurd met 50 stemmen ja, bij 6 stemmen nee en 10 onthoudingen.

Stemming nr. 1.

(inlassen 18)

Nr. 1/6 van de agenda

Vredescentrum vzw. Jaarverslag en jaarrekening 2015. Kennisname.
Verslag van de deputatie

(inlassen 19)

Kennis wordt genomen.

Erediensten

Ruimtelijke ordening en mobiliteit

De heer HENS gaat in zijn tussenkomst dieper in op de rol van de provincie in het mobiliteitsbeleid. We zitten als provinciebestuur zeker niet aan alle knoppen op het vlak van het mobiliteitsbeleid, maar we kunnen wel een verschil maken. We leggen dan ook de juiste klemtoon door het fietsbeleid te beschouwen als speerpunt. De provincie is het beleidsniveau bij uitstek om het bovenlokaal functioneel fietsroutenetwerk verder te helpen uitbouwen en ontwikkelen. Via het Fietsfonds dragen wij financieel bij aan de inspanningen die lokale besturen leveren om ontbrekende fietsschakels aan te leggen. Ook de deskundige ondersteuning vanuit de provincie naar de lokale besturen wordt naar waarde geschat. Maar onze kroonjuwelen zijn toch wel de fietsostrades, waarmee we zoveel vliegen in één klap slaan.

Wat de filebestrijding betreft stelt hij dat het wegennet stilaan verzadigd geraakt. Vorige week nog kwam de FOD Mobiliteit met een studie op de proppen waaruit bleek dat het aantal afgelegde kilometers met de wagen in 2015 een nieuw record vestigde. Het is duidelijk dat elke fiets die in de plaats komt van een auto het fileleed vermindert. Net zoals nieuwe autowegen nieuw autoverkeer aantrekken, zo is ook aangetoond dat comfortabele fietsinfrastructuur nieuwe fietsers aantrekt. De fietsostrades zijn bovendien een pluspunt in onze strijd tegen luchtvervuiling. Onlangs publiceerde het Europees Milieuagentschap een rapport over de luchtkwaliteit. Hieruit bleek dat fijnstof in 2013 verantwoordelijk was voor 10.050 vroegtijdige overlijdens in België, stikstofoxide voor 2.320 gevallen. In totaal dus ongeveer 12.400 sterfgevallen die rechtstreeks gelinkt worden aan luchtvervuiling. Het wegverkeer is via de uitlaatgassen verantwoordelijk voor een substantieel deel van die luchtvervuiling. We weten eigenlijk allemaal dat we gewoon meer de fiets op moeten in plaats van in onze vervuilende diesels.

Bovendien is fietsen gezond. VITO berekende dat onze investeringen in de aanleg van fietsostrades op 20 jaar tijd tot 637 miljoen euro aan gezondheidswinsten kunnen

opleveren. Elke geïnvesteerde euro voor de aanleg van fietsostrades levert minimaal 2 euro gezondheidsvoordelen op. De investeringen in fietsostrades betalen zich dus meer dan dubbel terug qua gezondheid.

Spreker is dan ook bijzonder opgetogen dat het bovenlokale functionele fietsroutenetwerk geactualiseerd werd. Bij deze actualisatie spelen we in op de grotere actieradius van fietsers, die dankzij de opkomst van de elektrische fiets veel grotere fietsafstanden aankunnen. Zoals blijkt uit de enquêtes uit de Provinciale Fietsbarometer – ook een initiatief van ons provinciebestuur – leggen de gebruikers op de fietsostrade gemiddeld 15 km enkele rit af. Hij denkt dat deze gemiddelde afstanden in de toekomst alleen maar zullen toenemen.

Hij staat ook positief tegenover de engagementen die we als provincie zijn aangegaan. De trajecten Antwerpen-Mechelen, Antwerpen-Essen, Antwerpen-Lier en Herentals-Balen vullen een duidelijke lacune op. Als betrokken schepen van Balen wil hij trouwens zijn voldoening uitspreken over de professionaliteit en de deskundigheid waarmee de provincie de fietsostradedossiers aanpakt. Hij is ook verheugd dat de provincie het engagement aangaat voor de fietsostrade Mechelen-Brussel, Lier-Herentals en Lier-Aarschot. Ook het opstellen van een methodiek voor de realisatie van schakelroutes en de toepassing ervan op de verbinding Turnhout-Herentals zullen een duidelijke toegevoegde waarde bieden. Met de nieuwe engagementen onderstrepen we als Antwerps provinciebestuur nogmaals dat wij in Vlaanderen echt wel de voortrekkers zijn als het over fietssnelwegen gaat.

Tot slot vestigt hij de aandacht op de nazorg, na de aanleg van de fietsostrades. beschamen. Hier bereiken hem verhalen over niet-geoorloofd gebruik van de fietsostrade, zelfs door autoverkeer. Het succes van de fietsostrades zal voor een groot deel bepaald worden door het onderhoud ervan en door het comfort dat de fietser er ondervindt. Uiteraard moet hij zich te allen tijde veilig voelen. Tegen niet-geoorloofd verkeer moet opgetreden worden. Hij verwijst in dit verband ook naar de zogenaamde "speed pedelecs", fietsen met elektrische trapondersteuning die snelheden halen tot 45 km/u. Sinds 1 oktober worden ze beschouwd als een soort bromfiets. Zeker bij druk gebruik van fietsostrades is het allesbehalve veilig en comfortabel om als fietser aan een dergelijke snelheid te worden voorbijgestoken.

Hij besluit met te vragen dat het provinciebestuur, bij de overdracht van de fietsostrades, de lokale besturen op het hart blijft drukken dat ze er zorgzaam mee moeten omspringen én dat ze het handhavingsluik niet mogen vergeten. Misschien is het te overwegen om de gemeenten te ondersteunen in een hoffelijkheidscampagne over het gebruik van de fietsostrade of om er een algemene provinciale campagne over op te zetten. Ze zal de veiligheid en dus ook het succes van de fietsostrades alleen maar ten goede komen.

De heer SCHOofs bespreekt in zijn tussenkomst de mobiliteitsproblematiek en verwijst hierbij naar de ambitienota van de VVP alsmede naar de verkeerssituatie in de Kempen. Er is nood aan een visie die ook gedragen wordt door de basis. De afgelopen jaren heeft de provincie regio per regio mobiliteitsstudies laten uitvoeren die voor zowel het Vlaams Gewest als voor de lokale besturen een leidraad waren om weloverwogen ingrepen te doen. Het is een goede zaak dat nu ook is gegund voor de mobiliteitsstudie Midden-Kempen, het gebied tussen E34 en E313 en de grens met Limburg. Heel wat dorpskernen kreunen immers onder de druk van veel vrachtverkeer en doorgaand verkeer. Hij bepleit wel hier voor realisme: als elke gemeente of elke stad haar verkeer op het grondgebied wil bannen, verplaatsen we het probleem maar.

Spreker maakt van de gelegenheid gebruik om aandacht te vragen voor een aantal knelpunten in de regio. Vooreerst is er de bestaande studie van de N18 en de N118, waar ook collega Bollen zeer recent over tussengekomen is. Het lijkt hem de evidentie zelve dat de aanbevelingen van deze bestaande studie wordt meegenomen in de lopende studie van de Midden-Kempen. Belangrijk om te weten hierbij is volgens hem dat door de recente beslissing van het SCK, om uit veiligheidsoverwegingen hun privaatweg af te sluiten, er nog meer druk komt op de N18.

Wat het sluipverkeer en doorgaand zwaar verkeer betreft verwijst hij naar de problematiek van de N71, een gewestweg, die als ontsluiting van een aantal Limburgse gemeenten meer en meer is gaan fungeren als alternatieve drager voor de E313. Volgens hem zou een passend alternatief er kunnen in bestaan om de N71 vanaf de grens tussen Mol en Geel een passende manier te doen aansluiten op de Geelse Ring.

De heer HENS sluit zich aan bij de bekommernissen van de heer Schoofs. Hij wenst er nog iets aan toe te voegen dat hij niet gehoord heeft in zijn betoog: de overdracht van gewestwegen naar gemeenten. De Vlaamse overheid bekijkt teveel de weg op zich zonder de eventuele gevolgen te bekijken voor andere gemeenten. Hier is misschien een rol weggelegd voor de provincies.

De heer VANDENDRIESSCHE houdt in zijn tussenkomst een pleidooi voor participatie inzonderheid bij de opmaak van de nota Ruimte. Hij verwijst naar de eerste workshop naar aanleiding van de Nota Ruimte in Grobbendonk. Dit was volgens hem een schoolvoorbeeld van participatieve brainstorming en ideeënvergaring over een complex politiek thema. Hij meent dat de gedeputeerde daar iets van kan leren. Hij verwijst ook naar de budgetbesprekingen in 2014 en stelt vast dat de participatie in dit beleidsdomein in de goede richting lijkt te gaan. Toch heeft hij de indruk dat er ondanks de positieve vibes te weinig nog "out of the box" wordt gedacht. Hij bepleit een "from scratch"-aanpak.

Spreker heeft ook vragen bij de vier ruimtelijke principes die als beslist beleid naar voren worden gebracht. Op het eerste zicht kan je daar moeilijk tegen zijn ("klinkt groen, klinkt goed") maar toch heeft hij zowel procesmatig als inhoudelijk vragen bij. Zo wenst hij ondermeer te vernemen op welke basis de deputatie de principes heeft gekozen? Of wat met de begripsinvulling van bijvoorbeeld 'zuinig ruimtegebruik'? Wat bijvoorbeeld met de multimodale bereikbaarheid? Moet elke modus evenwaardig ingezet worden? Of wordt er met een hiërarchie gewerkt tussen de verschillende modi?

Vanzelfsprekend moet er volgens de heer Vandendriessche keuzes gemaakt worden. Men kan niet alles realiseren op onze beperkte ruimte met een groeiende bevolking. Als je de doelstellingennota erbij haalt, valt het volgens hem op hoeveel diensten en departementen de realisatie van ruimte als actiepunt hebben. Er zijn ook nog vragen ten opzichte van Vlaanderen. Zo zijn er volgens hem nog heel wat onopgeloste vragen bijvoorbeeld welke handelingsruimte heeft de provincie nu ten opzichte van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen? En dat geldt ook voor de gemeenten: welke handelingsruimte heeft de provincie tegenover de gemeenten? Waar eindigt het werk van de provincie en waar begint het werk van de gemeente?

Hij besluit met het voorstel om een denkoefening op gang te trekken op de verschillende stappen in de procedures transparanter te maken en op een andere manier open te trekken naar de raad. Hij verwijst hierbij naar de bijzondere comités van de OCMW's waar volgens hem ook raadsleden van alle mogelijke politieke fracties op een serene manier betrokken worden bij de analyse van individuele dossiers.

De heer VANDENDRIESSCHE gaat vervolgens over tot een tussenkomst over de fietsostrades en participatie. Hij verwijst naar de vorige raad waar hij tussenkwam met betrekking tot het dossier fietsostrade 11 en de Saffierstraat in Berchem. Hij betreurt dat er niet werd ingegaan op de duidelijke vraag over verschillende politieke fracties heen, naar grotere inspraak van de betrokken buurtbewoners. Hij gaat akkoord met de opmerking van de dienst Mobiliteit dat de meeste stroken van de fietsostrades niet geconfronteerd werd met een dossier zoals dat van de Saffierstraat. Hij stelt een aantal bijkomende stappen voor om de procedure participatiever te maken. Hij vindt dat de deputatie ter zake een rigide houding aanneemt bijvoorbeeld het overleg met de betrokken overheden. Het moet gaan om meer dan politiek overleg. Hij stelt concreet voor dat als de voorwaarde zich stelt dat meerdere tracés in aanmerking komen voor een fietsostrade, wordt er een infovergadering georganiseerd met de lokale betrokkenen. Die provinciale uitbreiding van de procedure kan worden toegevoegd aan stap 2 (overleg met betrokken overheden). Hij bepleit om meer gebruik te maken van de kennis van de betrokken bevolking en om die niet misprijzend weg te duwen.

De heer LEMMENS zegt dat de interventie van de heer Vandendriessche een misprijzen toont voor de dienst Mobiliteit.

De heer VANDENDRIESSCHE zegt dat dit niet het geval is.

Mevrouw VAN HOFFELEN bespreekt in haar toelichting de problematiek van de motorcrossterreinen. Zij stelt dat het zoeken naar nieuwe oefenterreinen voor motorsport een oud zeer is. De Vlaamse regering schoof het dossier door naar de verschillende provincies waar de bouw- en milieuvergunningen moesten worden aangevraagd. De provincie Antwerpen startte in 2014 met de opmaak van een Kaderplan voor Geluidsproducerende sporten, waarin onderzoek wordt gedaan op bestaande en naar nieuwe locaties qua mogelijkheden, randvoorwaarden, kwetsbaarheden e.d. Zij verwijst naar een eerdere uitspraak van gedeputeerde Peeters dat hijzelf en gedeputeerde Lemmens zich willen engageren voor één motorcrossterrein (provincieraad januari 2013).

Mevrouw Van Hoffelen stelt dat er weinig opties zijn. Ze overloopt vervolgens de betrokken gemeenten (Westerlo, Brecht, Arendonk, Balen). Ze gaat dieper in op de laatste gemeente en het terrein Hondapark in Balen. In een uithoek van de provincie Antwerpen, pal op de grens met de Limburgse gemeenten Ham en Leopoldsburg wordt al 30 jaar, bij aanvang zelfs illegaal, gecrosst. Wegens geluidsoverlast verhuisde het crosscircuit destijds van de Keiheuvel (Balen) naar het huidige Hondapark in Olmen. Vijf halve dagen per week (inclusief weekend- en feestdagen) worden er rondjes gereden. Door de windrichting zijn het vooral de Limburgse burenen die het lawaai over zich heen krijgen.

Buren en actiecomité's informeren zich en pleiten voor lawaai-vrije weekends, een open communicatie en een uitbating van het Hondapark dat in regel is met de hogere wetgeving. Dit betekent op korte termijn acties conform de VLAREM-wetgeving, een uitdoofbeleid en tegen het einde van de bestaande milieuvergunning een verdwijnen van de lawaaiproducerende sporten in kwetsbaar, ecologisch gebied. Op 24 september 2014 werd, aldus spreker, het actiecomité Red de Rust op het provinciehuis ontvangen voor een eerste overleg Kaderplan voor de zoektocht naar locaties voor geluidshinderlijke sporten. Het actiecomité kon zich vinden in de algemene visie van de provincie en gemeente betreffende een ruimtelijke ordening voor de toekomst. Ook de omwonenden van Lille mochten hun klachten en verzuchtingen uiten. Het gaf de omwoners het idee

dat ze daadwerkelijk zouden betrokken worden bij het eventueel toekennen van milieuvergunningen.

Helaas is er sindsdien volgens haar "radiostilte" vanuit de provincie: geen updates met betrekking tot het verder verloop van het bovengenoemd kaderplan. Het actiecomité informeerde verschillende keren naar de stand van zaken en kreeg steeds een gelijkaardig antwoord: "nog geen beslissingen genomen, nog geen nieuws, provinciaal kaderplan is nog steeds lopende". Dit terwijl er op 10 oktober 2014 een tweede vergadering van de projectgroep plaatsvond, waarin een aantal beslissingen m.b.t. het Hondapark werden genomen.

Op 28 april 2016 ligt er een aanvraag tot milieuvergunning klasse 1 ter inzage bij de milieudienst in Balen. De vergunningsaanvraag handelt in het kort over: hernieuwen van een vergunning voor de bestaande inrichting met verlenging voor een termijn van 20 jaar; het organiseren van maximaal 1 wedstrijd met modelvliegtuigjes; 9 wedstrijden met motorvoertuigen, het houden van oefenritten, met inbegrip van recreatief gebruik.

Ruim drie jaar vóór het verstrijken van de huidige milieuvergunning dient EG Events dus een aanvraag tot verlenging in voor een termijn van 20 jaar. Alle ingediende bezwaren tegen de bestaande milieuvergunning van Hondapark werden verwerkt in een stevig en technisch dossier, maar door deze deputatie van tafel geveegd. De noodzaak van een vroegtijdige vernieuwing werd onvoldoende aangetoond en de indruk ontstaat dat er op deze manier een loopje wordt genomen met de wetgeving om strengere toekomstige regelgeving te ontlopen.

Door de deputatie werd op 13 oktober 2016 een milieuvergunning afgeleverd, geldig tot 13 oktober 2036. Zij noemt dit een sterk staaltje van achterkamertjespolitiek. Nochtans, de negatieve adviezen van de provinciale MINA-raad van november 2009 spreken voor zich. De provinciale MINA-raad adviseert, gezien de ruimtelijke onverenigbaarheid van zowel Kraaijenhorst als Hondapark, om voor deze twee locaties geen PRUP tot een permanent crossterrein op te maken. De provinciale MINA-raad vraagt om bij openbare onderzoeken niet enkel rekening te houden met absolute aantallen, maar ook oog te hebben voor het ruimtelijk draagvlak. Voor geïsoleerd liggende gebieden, zoals het Hondapark is het aantal direct omwonenden zeer beperkt. Hier moet het ruimtelijk draagvlak doorwegen. De natuur kan immers geen bezwaarschriften indienen. De provinciale MINA-raad vraagt om opnieuw naar geschikte locaties in de provincie Antwerpen te zoeken daar waar al storend geluid aanwezig is zoals vlak naast autowegen, bijvoorbeeld binnen een op- of afrittencomplex of langsheen drukke spoorwegen.

Mevrouw Van Hoffelen stelt dat de provincie Antwerpen beter op zoek zou kunnen gaan naar locaties voor indoor motorcross. Hierbij denkt ze aan verlaten bedrijfsgebouwen, magazijnen, militaire gebouwen. De provincie Antwerpen zou een voortrekkersrol kunnen spelen in het openen van een circuit voor elektrische motors. Dit biedt een innoverende en tegelijk duurzame oplossing. Elektrische motors zijn namelijk haast geluidloos, hebben geen schadelijke uitstoot en er is ook geen gevaar voor het doordringen van motorolie en brandstof in kwetsbaar oppervlakte- en grondwater. De provincie zou dan de eerste provincie in Vlaanderen zijn met een innovatieve en duurzame oplossing voor de motorcross.

Zij wil toch ook nog benadrukken dat Groen niet a priori tegen het beoefenen van motorsport is. Wél vindt haar partij dat het op een duurzame manier moet kunnen gebeuren en enkel op locaties waar er een ruimtelijk en lokaal draagvlak voor bestaat. Zij besluit met het stellen van de volgende vragen aan de gedeputeerden Lemmens en Peeters : Het college van burgemeester en schepenen te Balen merkt op dat de klachten veelal worden geuit door niet-bewoners. Volgens het college is er voldoende

gedragenheid vanuit de buurt. Zijn er overlegmomenten geweest tussen het gemeentebestuur en het actiecomité en omwonenden? Zijn er na 26 april 2014 nog contacten en/overlegmomenten geweest tussen de deputatie en het actiecomité? Wat is de stand van zaken met betrekking tot het kaderplan voor de zoektocht naar locaties voor geluidsproducerende sporten?

De heer LEMMENS beantwoordt de interpellaties. Hij bedankt de heer Hens voor zijn lovende woorden en hij kan zijn analyse onderschrijven. De heer Hens is heel duidelijk een ambassadeur van ons provinciaal fietsbeleid. De heer Hens heeft gelijk dat de kwaliteit en het gebruik van de fietsostrades in grote mate mee bepaald worden door het onderhoud en de handhaving van de geldende afspraken. De verantwoordelijkheid ligt inderdaad bij de lokale overheden en de politiezones waar de fietsostrades passeren. Om die reden maakt de provincie samenwerkingsovereenkomsten op waarin duidelijk wordt aangegeven wat de rol van de lokale overheid is na de overdracht. Hij verwijst naar een recente vraag van een niet kleine gemeente. Hij neemt de suggestie mee om dit nog uitdrukkelijker opnieuw aan te kaarten bij de feitelijke overdracht. Hij volgt ook de visie van de heer Hens inzake zijn visie over hoffelijkheid. Hoffelijk zijn, heeft nog nooit iemand pijn gedaan. Via de Programmaraad van het kenniscentrum Fietsberaad Vlaanderen werken we als provincies actief mee aan het beleid naar speed pedelecs. Vooral de duidelijkheid en de eenduidigheid naar de politiezones en gemeenten is voor de provincie van groot belang. De ervaring van de dienst mobiliteit geldt als belangrijke basis voor de aanleg van en de omgang met nieuwe trajecten van de fietsostrade in Vlaanderen. Hij verwijst ook naar de VITO-studie over de positieve impact van de fietsostrades op de luchtkwaliteit en de gezondheid van de mensen. Hij hoopt dat ze dit aan de overkant ook eens zouden moeten inzien.

Wat de interpellatie van de heer Schoofs betreft wil hij hem bedanken voor zijn duidelijk pleidooi voor het uitvoeren van de afspraken die met Geel, Retie, Dessel en Mol zijn gemaakt als gevolg van de provinciale mobiliteitsstudie N118-N18. De aansluiting op de Ring van Geel is – zoals de heer Schoofs terecht aangeeft – een zeer belangrijke ontbrekende schakel in de ontsluiting van het hele gebied van deze studie en zelfs nog breder. We hebben, aldus de heer Lemmens, als provincie Antwerpen een PRUP opgemaakt voor de zogenaamde regionale ontsluiting van Geel. Concreet gaat het om een aansluiting van de N118 op de ring. De Raad van State heeft dit PRUP echter vernietigd. In 2017 zullen de provinciale diensten Ruimtelijke Planning en Mobiliteit samen aan de slag gaan om een nieuwe versie op te maken. Dit is een duidelijke vraag van alle gemeentebesturen in de omgeving.

Wat de heer Hens heeft gezegd over de overdracht van de gewestwegen naar de gemeenten is terecht. Dit zal verder opgenomen worden. Net zoals de studie van de Middenkempen.

Wat de heer Vandendriessche betreft zegt hij dat de dienst ruimtelijke planning laat weten dat ze het fijn vinden te horen dat hun inspanningen geapprecieerd worden. Voor hen is een proces op deze schaal ook nieuw en ze stellen ieders feedback op prijs. Bij onze dienst mobiliteit werd deze tussenkomst niet op gejuich onthaald. Hij hoopt dat de heer Vandendriessche het verschil ziet tussen participatie met burgers over zeer concrete werken voor hun deur en participatie met belanghebbenden en experts over de op dit moment bijzonder abstracte materie van de Nota Ruimte.

Hij gaat vervolgens uitgebreid in op de gestelde vragen van de heer Vandendriessche. Vooraf excuseert hij zich bij de raadsleden dat zijn antwoord lang kan duren maar gezien de omvang van de vragen kan hij niet anders.

1.Op welke basis heeft de deputatie die principes gekozen? Welk proces is eraan voorafgegaan?

De aanpak is besproken tijdens 3 raadscommissies in 2015 en 2016. Hij overloopt kort het participatietraject: In een eerste fase (medio 2013 – medio 2014) hebben we met onze interne provinciale diensten grondig nagedacht waar we als administratie welke elementen aan de basis moeten liggen van een vernieuwde ruimtelijke, provinciale visie en hoe we de Nota Ruimte willen opbouwen. Deze fase was nodig om intern de neuzen in dezelfde richting te krijgen. Hier zijn o.a. de 4 ruimtelijke principes uit voortgekomen.

In een tweede stap (2015) hebben we met experts die voorgesteld zijn door de verschillende diensten (uit administraties en onderwijsinstellingen) gedebatteerd rond 6 thema's (natuur en water, landbouw, wonen, economie en kleinhandel, energie en landschappen). Vragen als 'wat zou de ambitie voor een thema kunnen zijn'; 'welke ruimtelijke uitdagingen komen er nog op ons af'; 'waar zijn er opportuniteiten voor de provincie' stonden bij deze experts-werkgroepen centraal. Hierna hebben we de basis voor de Nota Ruimte verder verfijnd en bepaald waar de provincie accenten kan leggen (7 thematische doelstellingen).

In de derde en huidige stap (2016-2017) willen we de Nota Ruimte echt vormgeven. Het kader, dat in de vorige stappen bepaald is en waarvoor draagvlak is gezocht binnen onze eigen interne diensten, moet nog grondig ingevuld worden en gebiedsgericht vertaald. Dit is de belangrijkste stap waarvoor we het startschot gegeven hebben op 15 juni 2016 en dat we willen doen, samen met onze stakeholders. Hierbij is ervoor gekozen om de stakeholders niet apart te betrekken, maar steeds tezamen. Zo worden onder meer alle provincieraadsleden, maar ook alle procoroleden en zowel de ambtelijke als politieke vertegenwoordigers van de gemeenten uitgenodigd. In deze laatste stap willen we komen tot een document, de Nota Ruimte, waarin we de krachtlijnen van ons provinciaal ruimtelijk beleid concreter uitschrijven en waarin acties worden geformuleerd voor het verder te voeren ruimtelijk beleid.

De ruimtelijke principes zijn, zoals hierboven aangehaald, voorgesteld op basis van een traject dat we hebben gevoerd met al onze inhoudelijke, provinciale diensten. Ze zijn niet zomaar gekozen, maar bouwen verder op de algemene principes uit het Ruimtelijk Structuurplan Provincie Antwerpen (RSPA) en de nieuwe inzichten die we kennen vanuit o.a. het groen/witboek Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV).

2. Waarom heeft de deputatie de provincieraad niet grondiger bij dit proces betrokken?

3. Kan de deputatie zomaar stellen dat dit al beslist beleid is? Moet dit niet eerst voorgelegd worden aan de raad?

Op dit moment is er nog geen beslist beleid. Via de workshops willen we komen tot de Nota Ruimte die nog juridisch verankerd zal moeten worden via de decretaal voorziene procedures. Dit is de ontwerpfasen. Dit voorstel van aanpak werd al drie keer toegelicht op de commissie. De leden van commissie zijn over alle fasen geïnformeerd en hebben altijd hun vragen kunnen stellen. Het is op zijn voorstel dat overigens niet enkel de commissie, maar de voltallige raad te betrekken in het ontwerpproces (en dat was nog voor hij mevrouw Van Cleemput haar boek heeft gelezen). Van zodra de officiële procedures starten zal na de commissie ook de raad nauw betrokken worden in de opmaak van de Nota Ruimte.

Daarmee heeft hij de derde vraag grotendeels beantwoord. Hij benadrukt ruimtelijke planning niet vertrekt van een wit blad waar iedereen naar hartenlust op kan beginnen tekenen. De basis voor de Nota Ruimte is ambtelijk tot stand gekomen in nauw overleg tussen de experts van onze verschillende departementen. Ze bouwen voor op de algemene principes uit het ruimtelijke structuurplan van de provincie en de nieuwe inzichten van het beleidsplan ruimte Vlaanderen. De deputatie heeft beslist om de vier ruimtelijke principes als basis te gebruiken en de provincieraad nauw te betrekken tijdens de workshops en van zodra de officiële besluitvormingsprocedure opgestart wordt.

4. Waarom heeft de deputatie het niet aangedurfd om deze principes te laten bediscussiëren door de stakeholders van de workshops?

Hij zegt dat de keuze niets te maken heeft met durf. De deputatie heeft er voor gekozen om niet oneindig te blijven discussiëren, omdat ze met de Nota Ruimte ook nog tot resultaten willen komen. De basisprincipes zijn ambtelijk bepaald en hij denkt dat iedereen het er in grote lijnen over eens kan zijn. Het leveren van input gaat beter als men van een basis kan vertrekken, zeker wanneer men ook mensen wil betrekken die niet zijn opgeleid in de ruimtelijke planning.

De volgende drie vragen gaan over de inhoud. Tijdens het startevent zijn deze uitvoerig toegelicht. Alle raadsleden waren hier voor uitgenodigd, 9 zijn komen opdagen. De heer Vandendriessche was zelf aanwezig. Toch wil spreker nog eens alles herhalen. De provinciale diensten zijn bezig om de vier principes ruimtelijk te vertalen aan de hand van de input van de workshops. In een volgend overlegmoment zullen we deze uitwerking opnieuw bespreken.

5. Kan er een grondige toelichting worden gegeven bij de principes? Hoe vult de deputatie 'zuinig ruimtegebruik' en 'open ruimte' in? De 'open ruimte' kan heel veel diverse invullingen hebben, van landbouw over recreatie tot parken en natuur. Waar legt de deputatie de nadruk op?

Zuinig ruimtegebruik betekent voor ons in de eerste plaats dat we de bestaande, bebouwde ruimte maximaal willen benutten zonder aan kwaliteit in te boeten. Het maximaal benutten van de bestaande, bebouwde ruimte kan op tal van manieren. Op elke plek, bij elk project zal moeten bekeken worden welke manier de beste is om tot een optimaler gebruik (en dus ook zuiniger) gebruik van de ruimte te komen. De keuze om een specifieke nadruk te leggen binnen het openruimtebeleid is nog niet gemaakt en hangt ook af van plek tot plek.

6. Wat wordt er verstaan onder 'eigenheid'? Hoort daar misschien ook de lintbebouwing bij die tussen verschillende dorpen 'karakteristiek' is geworden?

Eigenheid betekent niet dat je elke zonevreemde of ongewenste situatie moet bestendigen of verderzetten. Eigenheid betekent wel dat je naast algemene keuzes ook moet kijken naar het functioneren en vóórkomen van gebieden. Het agrarisch gebied in Klein-Brabant heeft een heel ander voorkomen dan in Arendonk en de keuzes die je maakt, kunnen ook anders zijn.

7. En wat met de multimodale bereikbaarheid? Moet elke modus evenwaardig ingezet kunnen worden? Of wordt er met een hiërarchie gewerkt tussen de verschillende modi?

Bij de 'selectieve en multimodale bereikbaarheid' wordt gekeken naar alle vervoersmodi. Daarbij leggen we voor de visie op de kernen en andere publieksaantrekkers wel meer de focus op de bereikbaarheid met hoogwaardig openbaar vervoer en fietsostrades en is er dus wel sprake van een hiërarchie. Voor de bedrijventerreinen is dan weer een combinatie van ontsluiting op OV en ontsluiting op hoofdwegennet van belang.

8. De 7 provinciale doelstellingen die achter de 4 principes schuilgaan, roepen onvermijdelijk conflicten op: wordt er bijvoorbeeld even hard gestreefd naar het 'ontwikkelingspotentieel voor landbouw' als naar het 'veerkrachtige groen-blauwe netwerk' met provinciale valleigebieden? En wat met de 'ruimte voor de glastuinbouw en dierlijke teelt'?

Het is aan de stakeholders om de 7 provinciale doelstellingen te vertalen. Concrete keuzes zijn nog niet gemaakt. Aangezien we gebiedsgericht te werk gaan zullen de prioriteiten per gebied worden bepaald.

9. Welke handelingsruimte heeft de provincie nu ten opzichte van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen, dat stilaan vorm begint te krijgen? Ook tijdens de workshop vroegen sommigen zich af in hoeverre ze iets konden inbrengen over thema's die onder een andere bevoegdheid vallen.

Ook de deputatie tracht binnen de Nota Ruimte los te denken van bestaande kaders en bevoegdheden. Daarom heeft zij bewust gekozen voor een ruimtelijke visie over ganse provincie. In het Witboek BRV, dat vorige week is goedgekeurd door de Vlaamse regering staat: "Vlaanderen heeft in dit witboek haar voorstellen van ruimtelijke werven gedefinieerd. Bedoeling is dat in de toekomst ieder bestuursniveau voor zich uitmaakt welke uitdagingen het zal aanpakken, en dit in partnerschap met de andere bestuursniveaus vastlegt."

10. En dat geldt ook in omgekeerde richting: welke handelingsruimte heeft de provincie tegenover de gemeentes? Waar eindigt het werk van de provincie en waar begint het werk van de gemeentes?

Van de gemeenten hopen en verwachten wij dat ze onze principes, visie en acties (waar zij een belangrijke bijdrage toe kunnen leveren via de workshops) mee willen realiseren binnen hun eigen ruimtelijk beleid en ruimtelijke processen/projecten. Het is een gelijkaardige verhouding als bij de afbakening van de kleinstedelijke gebieden.

11. Wat wordt er nu eigenlijk van ons als stakeholders verwacht? In het oude RSPA had de provincie bijvoorbeeld de taak gekregen om de 'kleinstedelijke gebieden' af te bakenen. Dat project is nu bijna afgerond. Is het dan de bedoeling dat de stakeholders opnieuw een gelijkaardige opdracht ontwikkelen om dat voor te leggen aan Vlaanderen? Door ruim en over ganse provincie te vertrekken, is het makkelijk om in het komende traject en samen met de stakeholders, nog verder te bepalen welke uitdagingen we willen aanpakken (thema's of gebieden) en waar we prioriteiten moeten leggen. De Nota Ruimte zal ook acties bevatten om de visie concreet te maken.

12. Kunnen we als provincie ingaan tegen Vlaanderen? Bij die vraag wilt de heer Lemmens meteen ook een voorstel lanceren: als Vlaanderen pas in 2040 definitief wil stoppen met het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden, zou hij willen voorstellen om daar als provincie nu meteen werk van te maken en dat principe expliciet – met naam en toenaam – op te nemen in onze Nota Ruimte.

Gezien het Witboek BRV nog maar zeer recentelijk is vastgelegd door de Vlaamse regering en wij inmiddels al een tijdje bezig zijn, hebben wij in de eerste plaats gekeken wat we als provincie willen met de ruimte in onze provincie en niet wat Vlaanderen van ons verwacht. We denken dat we deze lijn verder moeten aanhouden voor de Nota Ruimte, rekening houdende met de input uit het participatietraject. Over uw voorstel kan gedebatteerd worden tijdens de workshops en op langere termijn binnen deze raad.

Tot slot beantwoordt de heer Lemmens de vraag over participatie binnen vergunningsprocedures. Alle procedures en termijnen liggen vast in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, idem voor wat betreft de omgevingsvergunning. De deputatie heeft hierin een beslissingsbevoegdheid. De momenten van participatie zoals het openbaar onderzoek, de bekendmaking van vergunningen en de beroepsprocedures, alsook de transparantie (hoorzitting, openbaarheid van verslagen en adviezen) zijn decretaal bepaald. Men kan in alle procedures iedereen eindeloos betrekken, maar op een bepaald moment moeten er beslissingen genomen worden, anders gebeurt er in de land niets meer. Wat de tussenkomst van de heer Vandendriessche betreft inzake de fietsostrades wil hij niet in herhaling vallen. Er is al heel veel gezegd tijdens zijn antwoord over de nota Ruimte.

Op dit moment worden de opmerkingen van de buurt verwerkt en in samenwerking met stad en district plannen we dit voorjaar een inputmoment waarbij we de buurt zelf een beeld van de groenstrook in de Saffierstraat vorm willen laten geven. Voor een

alternatief traject dat een volwaardige fietsostrade zou opleveren zijn geen ideeën binnengekomen, ook niet uit fractie Groen. Fietsostrades worden namelijk niet aangelegd door praatgroepen, maar door ingenieurs en verkeersdeskundigen die met heel wat meer rekening dienen te houden dan de inwoners van één straat.

Tot slot wil de gedeputeerde duidelijk stellen dat als een district, een stad of een provincie een zogenaamd park zou aanleggen zoals nu in de Saffierstraat, de partij van de heer Vandendriessche hier terecht ons in het gezicht zou uitlachen. Wij gaan, aldus spreker, samen met de buurt, met het district en met de stad zorgen voor meer openbaar groen voor heel de buurt. Het riedeltje dat overal herhaald wordt dat heel de groenstrook zal verdwijnen klopt niet, maar de fietsostrade zal er wel komen.

Wat de tussenkomst van mevrouw Van Hoffelen betreft stelt de heer Lemmens dat als zij denkt dat het moeilijk is om plaats te vinden voor fietsostrades, ze eens zou moeten proberen om in Vlaanderen plaats te vinden voor geluidsproducerende sporten. Neem het van mij aan, aldus spreker, dat niemand hier voor te vinden is, behalve de vaak honderden sportievelingen die steeds meer moeite hebben om hun sport te beoefenen. We waren vroeger de top van deze sport. Vanop Vlaams niveau wordt er van de provincies verwacht om plaats te vinden voor geluidsproducerende sporten en één van de prioriteiten is hier het voortbestaan en de handhaving van bestaande infrastructuur. Samen met de lokale besturen moeten we hier telkens opnieuw op zoek naar een evenwicht. Wat het specifiek dossier van Balen betreft werden de bezwaren behandeld door het PMVC, de provinciale Milieucommissie (dat is niet de deputatie, maar een commissie met experts) hebben een antwoord gegeven. Dat is niet zomaar bezwaren van tafel vegen, zoals negatief wordt gesuggereerd. Een milieuvergunning werd afgeleverd op advies van de PMVC. Op die plek kan inderdaad die sport beoefend worden.

De heer VANDENDRIESSCHE geeft in zijn repliek nog eens zijn bekommernissen over de vier principes van de nota Ruimte. Hij verwijst naar de workshop waar de deputatie niet bij was

De heer LEMMENS zegt dat hij toen in deputatie zat.

De heer VANDENDRIESSCHE vervolgt met te stellen dat tijdens de workshop er door de diensten werd gesteld dat het ging over beslist beleid van de provincieraad. Misschien moet de heer Lemmens dit toch eens met zijn diensten bespreken.

De heer LEMMENS kan moeilijk geloven dat dit zo is gezegd. Hij zal dit aftoetsen bij zijn diensten. De dame die bij de dienst Mobiliteit het participatietraject heeft geleid, is nu overgestapt naar de dienst ruimtelijke planning gelet op haar ervaring ter zake.

De heer SCHOOFS hoopt dat de suggesties die hij gedaan heeft worden meegenomen in de studie. Het belang van de overname van gewestwegen, zoals terecht aangegeven door de heer Hens, moet zeker ook worden meegenomen. Ook blijft het belangrijk dat er een bovenlokaal overleg moet zijn. Hier is een belangrijke rol weggelegd voor de provincie en zelfs de Vlaamse gemeenschap. Hij hoopt ook dat het in kaart brengen van de verkeersstromen, via bijvoorbeeld tellingen, ook in de studie kan worden opgenomen. Hij hoopt dat in het kader van de studie er misschien een tussenoverleg kan worden georganiseerd met de Vlaamse gemeenschap, de provincie en de betrokken gemeenten.

De heer LEMMENS zegt dat hij de opmerkingen van de heer Schoofs en de heer Hens in zijn overleg met zijn diensten zal meenemen

De heer BOLLEN zegt dat de mobiliteit zeer belangrijk is voor de plaatselijke industrie en specifieke tewerkstelling (nuclear); en binnenkort trouwens ook voor het afleveren van warm water. Hij gaat niet akkoord met de opmerkingen van heer Vandendriessche inzake participatie. Hij verwijst naar een recent voorbeeld inzake de fietsostrade traject Herentals-Balen waarbij hijzelf en de gedeputeerde achter de schermen dit dossier hebben gevolgd en waarbij zij hebben kunnen vaststellen dat niet alleen dankzij de fietsersbond een tunnel onder de ring in Geel wordt aangelegd, maar ook dankzij de inspanningen van de dienst mobiliteit. Die maakt wel degelijk werk van participatie.

Mevrouw VAN HOFFELEN zegt waarom er geen rekening werd gehouden met het advies van MINA-raad? Heeft het kaderplan nog zin als dit toch al werd beslist? En waarom werd een aanvraag drie jaar vooraf al ingediend?

De heer LEMMENS zegt dat dit het recht is van de sportvereniging om dit zo vroeg in te dienen. Men kan die vereniging toch niet verwijten om dit tijdig in te dienen gelet op de procedures die moeten gevolgd worden. De moeilijkheid van het kaderplan is dat dit evenwichtig moet zijn en dat het trouwens niet gaat over alleen maar motorcross. Ook andere sporten zoals kleiduifschieten worden hierin behandeld. Hij vindt haar reactie een teken van een verzuurdheid is die onze maatschappij vandaag tekent.

Mevrouw VAN HOFFELEN zegt dat het hier niet een kwestie is van verzuring. Ter zake is volgens haar de reactie van de heer Lemmens een platitute Zij verwijst naar haar vroegere persoonlijke ervaringen: vertrokken van maar een drie keer per jaar om te eindigen met tien of meer. Dit is dan toch wel iets anders én wel degelijk heel lastig voor de omwonden ondermeer op het vlak van geluidsoverlast. Bovendien gaat het volgens haar hier niet alleen maar om de omwonden van de betrokken gemeente, maar ook om die van de omliggende gemeenten.

De heer DILLEN zegt dat hij in de buurt woont van het Hondapark in Balen. Daar zijn geen vijf huizen te zien. Dit is dan ook een terechte plek voor de organisatie van een sport, waar we trouwens jarenlang aan de top van stonden.

De heer HENS bedankt de heer Dillen voor zijn tussenkomst die alles in het juist perspectief stelt. Hij zegt dat het niet zijn bedoeling is om dieper in te gaan om de beslissing van het Schepencollege van Balen. Hij weet alleen dat er geen klachten waren van de omwonenden en inwoners van Balen. Bovendien heeft het Hondapark een goede naam. Er zijn alleen een paar bezwaren geweest van organisaties ver weg. Het is geen nimby-dossier want de omwonenden hebben hier geen moeite mee.

Mevrouw VAN HOFFELEN zegt dat het inderdaad niet voor de omwonenden in de onmiddellijke nabijheid een probleem geeft omdat het om een beperkt aantal huizen gaat. Het park ligt wel in de buurt van een stiltegebied. Bovendien hebben de

omwonenden van andere nabije gemeenten wel een probleem Die wonen dan wel in een andere provincie (Limburg).

De heer HENS vraagt aan mevrouw Van Hoffelen of ze ooit al in het gebied is geweest? Gans Balen is immers bij wijze van spreken een stiltegebied. En toch slagen we erin dit te organiseren zonder problemen. Bovendien worden er minder crossen georganiseerd dan mogelijk is in de vergunning. De organisatie heeft dan ook goede banden met de inwoners uit de omgeving.

Mevrouw VAN HOFFELEN zegt dat dit volgens haar in tegenspraak is met hetgeen de uitbaters van het park zelf zeggen in een interview in een krant namelijk dat ze niet willen investeren in meetapparatuur omdat dit teveel geld kost.

De heer HENS stelt vast dat er geen klachten worden ontvangen op de gemeente.

De VOORZITTER dankt de sprekers en schorst de vergadering om 16.52 uur.

De VOORZITTER opent opnieuw de vergadering om 17.02 uur.

Intercommunales

Mevrouw NAERT meent dat de verplichte uitstap uit de intercommunales een van de redenen is waarom 2017 een overgangsjaar is. Spreekster is het niet eens met deze ontwikkeling, maar wil de gevolgen ervan bekijken. Door de uitstap zal er veel geld naar de provincie vloeien en ze wil stilstaan bij wat de provincie met dat geld gaat doen. In het decreet over de verplichte uitstap van de provincies uit de intercommunales is beslist dat dit moet dienen om schulden af te betalen. Mevrouw Naert vraagt of het geld ook gebruikt mag worden voor nieuwe investeringen. Zij meent dat dit ten goede mag komen aan de gehele bevolking. Ze vraagt om dit niet per project voor te leggen aan de provincieraad, maar een algehele visie voor te leggen waarover in de raad in debat kan gegaan worden.

Mevrouw NAERT meent dat hierna de soap verder gaat. Ze wil het in haar volgende tussenkomst hebben over de som waar de provincie recht op heeft bij de uitstap. Ze meent dat die som in evenredigheid moet zijn met de ingebrachte aandelen. Bij de uitstap uit IVEKA is deze berekening correct verlopen, maar ze vreest dat dit bij PIDPA een heel ander verhaal zal worden. Zo zou er sprake zijn van een deal voor de eerste 5000 aandelen die terug genomen zouden worden voor 12 miljoen EUR, terwijl dit ongeveer 14 miljoen minder is dan waar de provincie volgens de waarde van haar aandelen recht op heeft. Ze hoopt dat dit bedrag geen basis zal vormen voor de berekening van de volgende helft van de aandelen. Ten slotte kaart mevrouw Naert het probleem van de privatisering aan. Ze meent dat de verplichte uitstap van de provincies uit de intercommunales een opstap is naar private deelneming in voorzieningen die volgens haar bij uitstek door de overheid geleverd moeten worden. Ze meent dat in tijden van groeiende waterarmoede hiertegen gevochten moet worden.

De heer CALUWÉ verduidelijkt de cijfers die door de uitreding uit IVEKA in de begroting staan. Hij waarschuwt dat deze cijfers niet opgeteld mogen worden. Het ene bedrag is de vermindering in de exploitatie-uitgaven ten gevolge het feit dat er minder geleend wordt. Het andere bedrag is het nettobedrag, wat van de vermindering van de exploitatie-uitgaven moet afgetrokken worden door het feit dat de provincie geen dividend meer krijgt. Wat je dan overhoudt is de netto-inkomst op jaarbasis, dat zal waarschijnlijk zo'n tien jaar zo zijn.

De heer LEMMENS zegt dat de inkomsten die nu ingeschreven zijn in de begroting de nominale waarde is van de aandelen die teruggekocht moeten worden. Als voorzichtig bestuur zet men hier geen grotere waarde op. Men kan zich rijk rekenen, maar van de nominale waarde zijn we zeker. Alles wat meer is, is natuurlijk beter. Hij meent dat de inkomsten niet in nieuwe fondsen gaan. Deze zullen opgenomen worden in begroting waardoor hiermee beleid gevoerd kan worden en er minder geleend zal moeten worden.

De vrees van mevrouw Naert in verband met een privatisering is volgens de heer Lemmens ongegrond. De lokale overheden zullen de aandelen van de provincie overnemen bij haar uitstap. De enorme reserves binnen PIDPA waarvan sprake is, zijn bestemde reserves. Deze zijn bestemd voor het onderhoud en vooral de vervanging van de oude loden buizen. Het getuigt van een visie op langere termijn dat deze reserves werden aangelegd. Op deze manier zal ook in de toekomst het water op een gezonde manier bij de burgers geraken.

Ten slotte wil de heer Lemmens er nadruk op leggen dat de aandelen in de intercommunales op nominale wijze, voorzichtig begroot werden, maar dat dit niet wegneemt dat er sterk onderhandeld zal worden.

De heer VAN EETVELT wil nog eens de nadruk leggen op die gift die door PIDPA belooft was aan de provincie. Er is destijds gevraagd of er een juridisch advies was of deze gift mogelijk was. Toen bleek dat de gift niet mogelijk was, is er niet gezocht naar een nieuwe oplossing. Spreker is blij met de voorzichtigheid bij het opnemen van de cijfers voor het uitkopen uit de intercommunales. Hij vergelijkt dit met de soms optimistische cijfers die gebruikt worden voor vastgoed en vindt dit beperkt consequent. Graag had de heer Van Eetvelt van de deputatie vernomen hoe er onderhandeld zal worden. Vanuit welke invalshoeken zal men onderhandelen en hoe wordt de initiële waarde voor de aandelen van de provincie bepaalt.

De heer LEMMENS zegt dat alle intercommunales aangeschreven zijn voor een eerste bespreking en om te bekijken wat er mogelijk is. Spreker wil dat dit een maximaal verhaal is, maar houdt ook rekening met de gevolgen voor de lokale besturen die de aandelen zullen overnemen. Hij meent dat er sowieso veel geld zal binnenstromen.

De heer VAN EETVELT vraagt of er uitgegaan wordt van eigen inzichten wat de aandelen waard zijn of wordt er gewerkt met revisoren die de waarde zullen bepalen?

De heer LEMMENS zegt dat de waardebepaling gebeurd is.

De heer VAN EETVELT vraagt hoe.

De heer BELLENS zegt dat het bedrag dat door Waterlink is bepaald een van de elementen is. Een ander element is dat wat de provincie vraagt ten koste is van de

gemeentebesturen. Met de gemeentebesturen bestaat een goede verstandhouding en dit willen we graag zo houden.

De heer VAN EETVELT vraagt of er nog andere elementen zijn die spelen.

De heer LEMMENS wacht de onderhandeling af en zal daarbij steeds aandacht hebben voor de gevolgen voor de gemeentebesturen.

Mevrouw NAERT stelt dat ze zichzelf nog vaak zal herhalen. Ze vindt de deal voor de eerste 5000 aandelen van PIDPA ver onder de prijs. In verband met de privatisering meent ze dat de private sector klaar staat. Voor watervoorziening ligt dit misschien anders, maar voor de andere intercommunales waaruit de provincie zal treden is dat zeker het geval. Bovendien staat watervoorziening inderdaad op de negatieve lijst van het handelsakkoord CETA waar de diensten minstens gedeeltelijk publiek gefinancierd moeten worden. Maar veel watermaatschappijen zoeken extra taken binnen de riolering en dit staat niet op de negatieve lijst van CETA.

De heer VAN EETVELT wenst duidelijkheid over de methodiek die gebruikt wordt om de waarde van de aandelen te bepalen. Hij neemt geen genoegen met het feit dat deze bepaald wordt door te praten met de tegenpartij.

De heer LEMMENS meent dat dit het spel is van vraag en aanbod en belooft de provincieraad op de hoogte te houden van de ontwikkelingen.

Uiteenzetting van de heer Ludwig CALUWÉ over economie en internationale samenwerking, landbouw, innovatie, financiën, logistiek en infrastructuur.

De heer CALUWÉ zegt dat in de beleidsbrief van juni 2014 het de bedoeling was om de provincie Antwerpen als Europese economische topregio te verankeren, als motor voor de Vlaamse en Belgische economie. Dit voornemen wordt vertaald in de begroting 2017 en het meerjarenbudget. Deze prioriteiten worden via de speerpuntsectoren, die de backbone zijn van onze economie, verwezenlijkt: bouw, chemie en life sciences, haven en logistiek, creatieve industrie, detailhandel en agro-complex.

Binnen deze sectoren worden er enkele aandachtspunten gelegd: op de arbeidsmarkt de kloof dichten tussen de aangeboden arbeidsplaatsen en de beschikbare profielen; ook ruimte creëren is een taak van de provincie; in verband met ondernemerschap en innovatie is van belang dat onze provincie het laagst aantal starters kende bij het begin van de legislatuur. Ondertussen is daar een inhaalbeweging gemaakt; en ook energie is zo'n aandachtspunt. Dit gebeurt allemaal in samenspraak met het middenveld en de kennisinstellingen.

Er worden nieuwe dynamieken gecreëerd voor economische innovatie met verschillende partners. Zo is er een structurele samenwerking met VITO rond geothermie en warmtenetten, er is de samenwerking met Thomas More rond glastuinbouw, de bestaande samenwerkingsovereenkomsten met de Universiteit van Antwerpen, de samenwerking met de Karel de Grote Hogeschool rond diversiteit en met AP Hogeschool wordt sowieso het meeste samengewerkt.

In verband met het flankerend arbeidsmarktbeleid wordt de werking van de Talentenhuisen sterker afgestemd met de VDAB, versterkt de focus van het Havencentrum op de kloof met de arbeidsmarkt, is er een provinciebrede doorstart van

het TRANSIT-schoolverlatersplatform en zal het Nieuw Grensinformatiepunt Vlaanderen-Nederland de problemen in verband met grensarbeid beter wegwerken.

Er wordt geïnvesteerd in ondernemerseducatie via de mini-ondernemingen en de vliegende startersbrigades. En er wordt ruimte gecreëerd voor ondernemen, fysiek op verschillende campussen. Binnen het succesvol verhaal van het innoverend energiebeleid in verband met warmtenetten en geothermie wordt uitgerold in samenwerking met VITO. Het eerste project werd niet goedgekeurd door Europa, maar hopelijk lukt dit wel bij de tweede poging.

Bij het ondersteunen van het lokaal economisch beleid wordt er verder ingezet op detailhandel. In verband met baanwinkels lopen er twee testcases voor nieuw beleid. Twee nieuwe streekplatformen Kempen en Mechelen wachten op hun erkenning. Ook als deze erkenning uitblijft, blijft het engagement van de provincie, waar zij de rol opneemt van wat normaal aan bod komt als intermediair tussen stad en rand.

Verder overloopt de heer Caluwé de acties in het kader van de internationale samenwerking en de budgetcijfers. In de proefbedrijven zijn de investeringen rond zodat daar nu de nodige onderzoeken kunnen gebeuren. In verband met de integratie van landbouw gebeuren er eigen onderzoeken, speelt de Nota Ruimte een grote rol en is er het onderzoek van Thomas More rond warmtenetten. In verband met landbouwbeleving is het de bedoeling burgers te laten kennismaken met de moderne landbouw. Dit gebeurt op basis van landbouwenducatie, het Lekkers met Streken-terras en een studiedag voor lokale ambtenaren met boerderijbezoek. De werken aan het patrimonium zullen verdergezet worden.

Economie en internationale samenwerking

De heer JANSSENS meent dat er door gedeputeerde Caluwé de juiste accenten worden gelegd en goede initiatieven worden genomen. Naast deze lof wil hij enkele kritische bemerkingen plaatsen. Bij het Havencentrum stelt hij dat er vanuit de Raad van Bestuur sneller en daadkrachtiger beslist moet worden als er problemen zijn bij het functioneren van het top-management. Het is een kwestie van daadkracht en de juiste weg te vinden. Ten tweede is spreker verbaasd dat er zoiets bestaat als een directeur met overuren. Voor hem is dit een contradictio in terminis. Tenslotte haalt spreker een oud thema aan, van de financiële participatie van de georganiseerde landbouwsector, niet de individuele landbouwers, in het onderzoek en de innovatie in de pluimvee en melkvee sector.

De heer HELSEN draagt de POM een warm hart toe en wenst in te zoomen op het onderwerp ondernemen. Hij meent dat er verschillende kennisinstellingen zijn die voor ons projecten uitwerken. Dit zijn vaak belangrijke projecten waar hij graag wat meer terugkoppeling van zou krijgen. Vervolgens duidt hij dat er steeds meer een combinatie wordt gemaakt van studeren met werken. In het licht daarvan pleit hij voor het nog meer stimuleren van het potentieel van studenten als ondernemer. Zo zou het onder meer mogelijk moeten zijn om deze categorie ondernemers vrij te stellen van provinciebelasting.

De heer CALUWÉ meent dat er een proces is doorgemaakt in verband met de directeur van het Havencentrum. Hij wil daar verder niet op ingaan tijdens een plenaire vergadering, maar gelooft in de toekomst met enthousiaste mensen. Hij heeft vooral geleerd om reële verwachtingen te hebben en geen te hoge verwachtingen. De regeling met de overuren is een overblijfsel van toen het Havencentrum nog geen APB was, maar een vzw. Dit is niet het normale statuut van een directeur, maar bij de inkanteling toenertijd is het statuut wel behouden. Hierbij heeft de heer Caluwé een kanttekening dat hij merkt dat soms goede kandidaten afhaken door de voorwaarden van het bestuur.

Wat betreft de participatie van de sector in de proefbedrijven is de heer Caluwé overtuigd dat hij hierover van mening zal blijven verschillen met de heer Janssens. Hij meent dat de proefbedrijven zich richten op de kleine landbouwer om deze steviger te laten staan. Bij de plantaardige sector is er bij verkoop altijd een bepaalde centiemen voor onderzoek. Zo ontstaat er een basisfinanciering. Bij de dierlijke sector bestaat dit niet. Bij de proefbedrijven is er wel participatie door tussenkomst voor bepaalde installaties. Zo worden er tractors of machines ter beschikking gesteld door de sector. Bij de IWT-onderzoeken (Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie) is er 10 % van de sector. Het is belangrijk om voldoende onafhankelijkheid te bewaren. Er mag geen te grote inmenging zijn van de sector in de onderzoeken rond dierenwelzijn, samenleving en milieu.

Aan de heer Helsen wil hij antwoorden dat er in samenwerking met de UA een rapport is opgesteld rond de studentondernemer. Op basis daarvan is een project opgestart in samenwerking met VOKA. Er zijn bootcamps georganiseerd en er is wat uitgetest in de praktijk. Vlaanderen heeft deze rol op zich genomen om dit uit te rollen over het hele gewest. Het beleid van de provincie richt zich nu temeer op de studenten uit het secundair onderwijs.

De heer JANSSENS heeft gehoord dat een directeur met overuren een exoot is die ondertussen in uitgeroeid. Hij vindt de opcentiemen op tomaat voor innovatie een interessant gegeven en blijft de huidige bijdrage van de landbouwsector aan het onderzoek minimalistisch vinden.

De heer BOLLEN was onlangs op een bijeenkomst over de arbeidsmarkt en vindt het een positieve ontwikkeling dat jongeren studeren combineren met werken. Hij heeft ook opgemerkt dat veel jongeren in onzekerheid leven in hun kansen op tewerkstelling na hun studies. Hij meent dat dit een blijvend aandachtspunt moet zijn.

De VOORZITTER gaat over tot de stemming.

Nr. 3/1 van de agenda

APB Havencentrum. Budget 2017 en meerjarenplan 2017-2019.
Goedkeuring.
Verslag van de deputatie

(inlassen 20)

Nr. 3/2 van de agenda

Budget 2017. Rekeningcombinatie 2016/64900000/21/0500 - Subsidie aan de POM (N). Jaarverslag 2015. Goedkeuring.
Verslag van de deputatie

(inlassen 21)

De heer VANDENDRIESSCHE laat een onthouding optekenen bij agendapunt 3/2.

De agendapunten 3/1 en 3/2 worden goedgekeurd met 44

stemmen ja, bij 10 onthoudingen.

Stemming nr. 2.

(inlassen 22)

Nr. 3/3 van de agenda

Budget 2017. Rekeningcombinatie 2016/64900000/21/0590 - Subsidie aan vzw ERSV provincie Antwerpen (N). Jaarverslag 2015. Kennisname. Verslag van de deputatie

(inlassen 23)

Kennis wordt genomen.

De vergadering wordt geschorst om 18.14 uur.